

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 314/2026-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a zo sudcov Jany Baricovej a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Solventro s. r. o.**, 1. mája 109A, Liptovský Mikuláš, IČO 56 514 581, zastúpenej advokátom Mgr. Petrom Kováčom, Štefánikova 7, Nitra, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoKR/43/2025 z 15. januára 2026 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka označená v záhlaví tohto rozhodnutia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 23. marca 2026 domáhala vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva pokojne užívať svoj majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) rozhodnutím krajského súdu namietaným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a priznať jej náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že Okresný súd Žilina uznesením sp. zn. 9K/6/2025 z 18. júla 2025 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu Confal a.s., Príboj 549, Slovenská Lupča, IČO 36 032 930 (ďalej len „úpadca“), a do funkcie správcu ustanovil CUBE RECOVERY, k. s., Námestie slobody 28, Bratislava, IČO 55 415 245. Uznesenie bolo zverejnené 24. júla 2025 v Obchodnom vestníku č. 141/2025.

3. V konkurze si prihlásil zabezpečené pohľadávky veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO 00 151 653 (ďalej len „Slovenská sporiteľňa“), a to spolu vo výške 4 883 352,01 eur. Pohľadávky sa v celom rozsahu považujú v zmysle § 32 ods. 16 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) za zistené.

4. Medzi Slovenskou sporiteľňou ako postupcom a sťažovateľkou ako postupníkom bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok, z ktorej titulu došlo k postúpeniu pohľadávok zakladajúcich Slovenskej sporiteľni postavenie účastníka v konkurze. Doterajší správca vyznačil zmenu aj v zozname pohľadávok. Sťažovateľka sa tak stala účastníkom konkurzného konania úpadcu a je veriteľom zistených zabezpečených pohľadávok spolu vo výške 4 883 352,01 eur.

5. Doterajší správca zvolal v zmysle § 34 ods. 1 ZKR prvú schôdzu veriteľov, ktorá sa konala 10. novembra 2025. Sťažovateľke na tejto patrilo 4 883 352 hlasov.

6. Sťažovateľka na prvej schôdzi veriteľov v zmysle § 36 ods. 2 ZKR navrhla nového správcu LawService Recovery, k. s., Stráž 223, Zvolen, IČO 47 817 003 (ďalej aj „navrhovaný správca“). Schôdza veriteľov tento návrh schválila počtom hlasov 12 588 700, t. j. 57,09 % prítomných veriteľov oprávnených hlasovať. Sťažovateľka hlasovala za prijatie uznesenia.

7. Schôdza veriteľov tak prijala uznesenie č. 4, ktorým sa uzniesla na výmene doterajšieho správcu za navrhovaného správcu.

8. Okresný súd následne uznesením č. k. 9K/6/2025-296 z 18. novembra 2025 návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu odmietol. Rozhodnutie okresného súdu bolo zverejnené v insolvenčnom registri 18. novembra 2025.

9. Okresný súd vychádzal najmä z toho, že ide o osobitný režim podľa § 20a zákona č. 8/2005 Z. z. o správcoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoS“) a navrhovaný správca nespĺňa osobitné podmienky zápisu do oddielu špeciálnych správcov. Keďže nie je zapísaný v oddiele špeciálnych správcov, ide o zákonnú prekážku brániacu výkonu jeho funkcie, pre ktorú okresný súd návrh odmietol podľa § 36 ods. 4 ZKR (v znení účinnom do 30. septembra 2025).

10. Sťažovateľka podala v zmysle § 36 ods. 4 ZKR proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolanie 3. decembra 2025. O odvolaní rozhodol krajský súd ako súd odvolací uznesením sp. zn. 43CoKR/43/2025 z 15. januára 2026, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

II.

Argumentácia sťažovateľky

11. Podstatou argumentácie sťažovateľky je skutočnosť, že podľa jej názoru je napadnuté rozhodnutie arbitrárne a nepreskúmateľné.

12. Sťažovateľka uvádza, že konkurzné súdy svojím výkladom dosiahli, že výsledok prvej schôdze veriteľov bol prakticky anulovaný, keď veritelia síce rozhodli o výmene správcu, ale súdy uznesenie schôdze veriteľov odmietli vykonať, čím právam veriteľov neposkytli zákonom predpokladanú ochranu. Rozhodnutie veriteľov o výmene správcu sa preto stalo len formálnym právom bez reálneho účinku.

13. Podľa sťažovateľky odvolací súd zvolil výklad, ktorý vedie k zúženiu práv veriteľov (práva na prvej schôdzi veriteľov rozhodnúť o výmene správcu) a zároveň bez presvedčivej diferenciácie vytvára výnimku, ktorá v rozhodnom období nebola v zákone výslovne upravená. Konkurzné súdy použili extenzívny výklad pojmu zákonnej prekážky výmeny správcu. Podľa sťažovateľky mala byť uprednostnená vôľa veriteľov pred formalistickou aplikáciou zákona.

14. Sťažovateľka uvádza, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený pred 1. októbrom 2025 a podľa intertemporálnej normy § 206q ods. 1 ZKR sa dokončí podľa právnej úpravy účinnej do 30. septembra 2025. Konkurzný súd preto mohol návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu odmietnuť len vo výnimočných taxatívne vymenovaných prípadoch podľa § 36 ods. 4 ZKR v znení účinnom do 30. septembra 2025. Všetky ostatné situácie zákonodarca ponechal na rozhodnutie veriteľov.

15. Sťažovateľka argumentuje, že právny záver, podľa ktorého v znení účinnom do 30. septembra 2025 nebola zákonnou prekážkou výmeny správcu na základe rozhodnutia schôdze veriteľov skutočnosť, že osoba nového správcu nie je zapísaná v oddiele špeciálnych správcov, potvrdil aj nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 451/2023 z 3. septembra 2024. Ústavný súd výslovne konštatoval, že zákonodarca v § 36 ZKR veriteľom neurčil, z ktorého oddielu zoznamu správcov majú správcu voliť, a že povinnosť ustanoviť správcu z oddielu špeciálnych správcov sa viaže len na mechanizmus náhodného výberu súdom, nie na rozhodnutie schôdze veriteľov.

16. Sťažovateľka uvádza, že § 7 ZoS v znení účinnom do 30. septembra 2025 nemožno interpretovať ako ustanovenie, ktoré by vytváralo nový dôvod na odmietnutie pri výmene správcu schôdzou veriteľov. Ustanovenia ZoS o osobitnom oddiele špeciálnych správcov sú preto konštruované pre mechanizmus ustanovovania správcu súdom náhodným výberom, nie pre situáciu, keď správcu zvolí schôdza veriteľov.

17. Režim výmeny správcu, procesné predpoklady hlasovania a taxatívne dôvody, pre ktoré môže súd návrh schôdze odmietnuť, upravuje § 36 ZKR (v znení účinnom do 30. septembra 2025). Ak by mal zákonodarca v úmysle v pôvodných (časovo skorších) konkurzoch obmedziť právo veriteľov zvoliť správcu len na osoby z oddielu špeciálnych správcov, musel by tak urobiť výslovne – buď priamo v § 36 ZKR (rozšírením dôvodov odmietnutia), alebo výslovnou intertemporálnou normou, ktorá by dopad novej právnej úpravy stanovila aj na konania dokončované podľa § 206q ods. 1 ZKR.

18. Podľa sťažovateľky treba konštatovať, že je protiústavný postup, ak odvolací súd pri posudzovaní pôvodného (časovo skoršieho) konkurzu dokončovaného podľa § 206q ods. 1 ZKR vyvodzuje z § 7 ZoS (najmä po novele) implicitné a spätne pôsobiace obmedzenie voľby správcu veriteľmi a následne ho premieta do § 36 ods. 4 písm. a) ZKR ako údajne zákonnú prekážku, hoci takáto v rozhodnom období nebola v § 36 ods. 4 ZKR výslovne ustanovená.

19. Sťažovateľka zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie prekročilo hranice ústavne prípustného výkladu tým, že (i) bez výslovnej normatívnej opory rozšírilo pojem zákonná prekážka na situáciu, ktorú zákonodarca výslovne kodifikoval až od 1. októbra 2025, (ii) metodicky prepína intertemporálny režim pôvodného (časovo skoršieho) konkurzu na základe absencie prechodných ustanovení ZoS a (iii) týmto postupom neutralizuje výsledok prvej schôdze veriteľov. Podľa

sťažovateľky takýto postup má povahu ústavnoprávneho excesu, a nie iba rozdielného právneho názoru.

20. Podľa sťažovateľky odvolací súd nesprávne odvodzoval rozhodné právo, neprípustne rozšíril zákonnú prekážku výmeny správcu extenzívnym výkladom, poprel význam začatia konania a intertemporálny režim. Ustanovenie § 36 ods. 4 ZKR v znení účinnom do 30. septembra 2025 podľa nej neumožňovalo súdu odmietnuť výmenu správcu z dôvodu, že navrhovaný správca nie je zapísaný v oddiele špeciálnych správcov, keďže takáto možnosť bola do ZKR zavedená až od 1. októbra 2025 doplnením nového písm. b) do § 36 ods. 4 ZKR. Ak sú prípustné viaceré výklady, odvolací súd mal odôvodniť, prečo uprednostnil ten výklad, ktorý zužuje veriteľské oprávnenia.

21. Sťažovateľka argumentuje aj tým, že odvolací súd neprípustne nahradil text zákona dôvodovou správou, keď uvádza, že ide len o precizovanie právnej úpravy. Zastáva názor, že zákonodarca po novele výslovne doplnil do § 36 ods. 4 ZKR v písmene b) samostatný, nový, výslovne pomenovaný dôvod odmietnutia pre situáciu špeciálneho správcu. Nejde teda o interpretačné spresnenie už existujúcej zákonnej prekážky, ako tvrdí odvolací súd.

22. Sťažovateľka zdôrazňuje princíp ochrany minulých právnych skutočností, najmä už vykonaných právnych úkonov. Uznesenie prvej schôdze veriteľov a hlasovanie sú procesné úkony v prebiehajúcom konkurznom konaní. Ich právne následky preto nemajú byť *ex post* zmenené tým, že sa do režimu odmietnutia vloží sprísnené pravidlo z neskoršej úpravy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

23. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie základných práv podľa čl. 20 ods. 1, čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a podľa čl. 1 dodatkového protokolu uznesením krajského súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým bol odmietnutý návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu.

24. Z podstaty sťažnostnej argumentácie vyplýva subjektívna nespokojnosť sťažovateľky s riešením otázky súvisiacej s odmietnutím návrhu prvej schôdze veriteľov na výmenu správcu. Podľa názoru sťažovateľky sa povinnosť ustanoviť správcu z oddielu špeciálnych správcov v danom prípade viaže len na mechanizmus náhodného výberu súdom, nie na rozhodnutie schôdze veriteľov.

25. Ústavný súd uvádza, že nie je opravnou inštanciou všeobecných súdov (I. ÚS 31/05). Skutkový stav a právne závery všeobecného súdu sú predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by prijaté právne závery boli so zreteľom na skutkový stav arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neudržateľné (podobne aj IV. ÚS 43/04).

26. Predmetom prieskumu teda je, či sa krajský súd odchýlil od prípustného výkladu aplikovaných právnych noriem a pristúpil k preskúmaniu zlučiteľnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu s ústavou a dohovorom.

27. Podľa § 20a písm. c) ZoS ak osobitný predpis ustanovuje, že správcu súd ustanoví na základe náhodného výberu pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom, pre náhodný výber platia tieto pravidlá: c) náhodný výber sa uskutoční iba zo správcov, ktorí sú zapísaní v oddiele špeciálnych správcov, ak ide o konanie voči právnickej osobe, 1. ktorá je finančnou inštitúciou podľa § 4 ods. 4, 2. ktorej obrat v poslednom kalendárnom roku pred vyhlásením konkurzu prekročil 10 000 000 eur, 3. ktorej majetok podľa poslednej účtovnej závierky presiahol 10 000 000 eur, 4. ktorej úpadok sa rieši reštrukturalizáciou, alebo 5. ktorej hroziaci úpadok sa rieši verejnou preventívnou reštrukturalizáciou.

28. Podľa § 206q ods. 1 ZKR konanie, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30. septembra 2025, sa dokončí podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. septembra 2025.

29. Podľa § 36 ods. 4 prvej vety ZKR v znení účinnom do 30. septembra 2025 súd návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu uznesením odmietne, ak správcovi bráni vo výkone funkcie zákonná prekážka alebo neboli dôvody, aby schôdza veriteľov mohla o výmene správcu hlasovať.

30. Podľa čl. V zákona č. 240/2025 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „zákon č. 240/2025 Z. z.“), tento zákon nadobúda účinnosť 1. októbra 2025.

31. Podľa § 36 ods. 4 prvej vety ZKR v znení účinnom od 1. októbra 2025 (na základe zákona č. 240/2025 Z. z.) súd návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu uznesením odmietne, ak a) novému správcovi bráni vo výkone funkcie zákonná prekážka, b) ide o konanie, v ktorom sa ustanovuje správca náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom zo správcov zapísaných v zozname správcov v oddiele špeciálnych správcov, a správca schválený schôdzou veriteľov nie je v zozname správcov v oddiele špeciálnych správcov zapísaný, alebo c) neboli dôvody, aby schôdza veriteľov mohla o výmene správcu hlasovať.

32. Podľa § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom do 30. septembra 2025 v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky.

33. Podľa § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom od 1. októbra 2025 v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu zapísaného v oddiele špeciálnych správcov, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky.

34. Z ústavnej sťažnosti a napadnutého rozhodnutia ústavný súd zistil, že konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený počas trvania dozornej správy nad úpadcom. Súd preto v súlade s § 165 ods. 2 ZKR ustanovil pri vyhlásení konkurzu do funkcie správcu dozorného správcu, ktorým bola spoločnosť CUBE RECOVERY, k. s. Uvedený správca bol správcom zapísaným v oddiele špeciálnych správcov. Dňa 10. novembra 2025 sa konala prvá schôdza veriteľov, ktorá sa uzniesla na výmene správcu, ktorým mal byť LawService Recovery, k. s. Z registra účtovných závierok vyplýva, že v poslednom kalendárnom roku pred vyhlásením konkurzu (2023) prekročil obrat úpadcu 10 000 000 eur a jeho majetok podľa poslednej účtovnej závierky (2024) rovnako presiahol 10 000 000 eur. V konaní bolo nutné posúdiť spornú právnu otázku, či aj v prípade návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu musí byť navrhnutá osoba správcu, pokiaľ sú splnené kritériá uvedené v § 20a písm. c) ZoS, zapísaná v oddiele špeciálnych správcov. Zo zoznamu správcov súd zistil, že

správca LawService Recovery, k. s., je zapísaný v oddiele správcov pre právnické osoby, ale nie je zapísaný v oddiele špeciálnych správcov. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie uznesením č. k. 9K/6/2025-296 z 18. novembra 2025 návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu odmietol. Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol tak, že rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Spornou otázkou, na ktorej spočíva ústavnou sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, je skutočnosť, či sa v danom prípade povinnosť ustanoviť správcu z oddielu špeciálnych správcov viaže len na mechanizmus náhodného výberu súdom alebo aj na rozhodnutie schôdze veriteľov.

35. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že v súvislosti s pôsobnosťou schôdze veriteľov rozhodovať o výmene správcu § 36 ZKR účinný do 30. septembra 2025, ale ani iné ustanovenie ZKR neupravovali, ktorú osobu môže schôdza veriteľov navrhnúť pri výmene správcu. Určenie osoby, ktorá môže byť ustanovená za správcu, upravoval osobitný zákon, ktorým je ZoS. Odvolací súd preto vyhodnocuje ako správny postup súdu prvej inštancie, keď pri posudzovaní a vyhodnocovaní zákonnej prekážky, ktorá by (novému) správcovi bránila vo výkone funkcie, aplikoval právnu normu upravujúcu výkon funkcie správcu, ktorá určuje aj osobu, ktorá môže byť ustanovená do funkcie správcu, a teda aplikoval ZoS. Aj samotná sťažovateľka v odvolaní opakovane konštatovala, že zákonná prekážka musí byť buď výslovne upravená v ZKR alebo ZoS, resp. musí objektívne brániť výkonu funkcie správcu podľa zákona. ZoS v § 7 ods. 4 s účinnosťou od 1. októbra 2025 upravuje, že v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu zapísaného v oddiele špeciálnych správcov, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky. K novelizácii s účinnosťou od 1. októbra 2025 došlo zákonom č. 240/2025 Z. z. ZoS nemá vlastné prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. októbra 2025, novelizované ustanovenia ZoS vrátane jeho § 7 ods. 4 sú od 1. októbra 2025 bez ďalšieho aplikovateľné aj v tých konkurzných konaniach, ktoré sa podľa prechodného ustanovenia § 206q ods. 1 ZKR dokončia podľa ZKR účinného do 30. septembra 2025 (body 31, 32, 33 odôvodnenia).

36. Krajský súd v napadnutom rozhodnutí uzavrel, že z výslovného zákonného textu vyplýva požiadavka, že v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu zapísaného v oddiele špeciálnych správcov, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky, ak v konaní podľa § 20a písm. c) ZoS, ktoré sa dokončuje, resp. v ktorom sa pokračuje podľa ZKR účinného do 30. septembra 2025, schôdzou veriteľov navrhnutý (nový) správca nie je zapísaný v oddiele špeciálnych správcov, túto okolnosť je podľa § 36 ods. 4 ZKR účinného do 30. septembra 2025 potrebné hodnotiť ako zákonnú prekážku, ktorá správcovi bráni vo výkone funkcie, keďže priamo zákonné ustanovenie vylučuje, aby funkciu správcu vykonával iný správca než zapísaný v oddiele špeciálnych správcov (bod 36 odôvodnenia).

37. Ústavný súd v súlade s ustálenou judikatúrou, podľa ktorej odôvodnenia rozhodnutí súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (m. m. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08, IV. ÚS 350/09), pretože z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok, sa oboznámil aj s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

38. Z uznesenia súdu prvej inštancie vyplýva, že § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom od 1. októbra 2025 znel tak, že v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu zapísaného v oddiele špeciálnych správcov, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky. Keďže ZoS neobsahuje prechodné ustanovenie k svojej novele účinnej

od 1. októbra 2025, považoval súd prvej inštancie uvedené ustanovenie za aplikovateľné aj v súdnej veci. Z § 7 ods. 4 ZoS vyplýva, že v každom konaní podľa § 20a písm. c) ZoS môže byť do funkcie ustanovený len správca zapísaný v oddiele špeciálnych správcov, a to bez ohľadu na to, či ho ustanovuje súd náhodným výberom alebo je ustanovený na návrh schôdze veriteľov. Súd prvej inštancie v nadväznosti na to zastáva názor, že § 7 ods. 4 ZoS tvorí zákonnú prekážku pre ustanovenie správcu LawService Recovery, k. s., do funkcie správcu, preto návrh schôdze veriteľov na výmenu správcu odmietol (body 21, 22 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie).

39. Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania tejto ústavnej sťažnosti preskúmal obsah napadnutého uznesenia krajského súdu, oboznámil sa aj s uznesením súdu prvej inštancie a nezistil žiadnu pochybnosť o ústavnej konformite napadnutého uznesenia krajského súdu.

40. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti argumentovala, že uznesením okresného súdu č. k. 9K/6/2025-128 z 18. júla 2025 bol na majetok úpadcu vyhlásený konkurz, a preto sa na daný prípad výmeny správcu na základe návrhu schôdze veriteľov má v súlade s § 206q ods. 1 ZKR aplikovať právna úprava ZKR účinná do 30. septembra 2025 vzhľadom na to, že podľa § 206q ods. 1 ZKR konanie, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30. septembra 2025, sa dokončí podľa tohto zákona (ZKR, pozn.) v znení účinnom do 30. septembra 2025. Ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľka svojou argumentáciou uvedenou v ústavnej sťažnosti upriamovala pozornosť ústavného súdu len na ustanovenia ZKR bez zohľadnenia relevantnej právnej úpravy uvedenej v ZoS.

41. Ústavný súd konštatuje, že súd pri ustanovení správcu v konkurznom konaní musí zohľadňovať nielen ustanovenia ZKR, ale aj ustanovenia ZoS, pretože pravidlá na ustanovovanie správcov neobsahuje iba ZKR, ale aj ZoS. Bližšie požiadavky, ktoré musí súdom ustanovovaný alebo schôdzou veriteľov navrhnutý správca spĺňať, upravuje práve ZoS.

42. Požiadavky kladené na funkciu správcu v konaniach podľa § 20a písm. c) ZoS vyplývajú nielen zo znenia § 20a písm. c) ZoS, ale aj z § 7 ods. 4 ZoS. Vzhľadom na túto skutočnosť bolo potrebné na daný prípad aplikovať aj právnu úpravu vyplývajúcu z § 7 ods. 4 ZoS. Pre posúdenie danej veci bolo ešte rozhodujúce, či sa na daný prípad výmeny správcu na návrh schôdze veriteľov má aplikovať právna úprava ZoS účinná do 30. septembra 2025 alebo právna úprava ZoS účinná od 1. októbra 2025.

43. Ustanovenie § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom do 30. septembra 2025 bolo upravené tak, že v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky. Od 1. októbra 2025 (na základe zákona č. 240/2025 Z. z.) došlo k zmene uvedeného ustanovenia tak, že za slovo „správcu“ sa vkladajú slová „zapísaného v oddiele špeciálnych správcov“. To znamená, že § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom od 1. októbra 2025 bol upravený tak, že v konaniach podľa § 20a písm. c) možno ustanoviť len správcu zapísaného v oddiele špeciálnych správcov, ktorý má zriadenú kanceláriu na území Slovenskej republiky.

44. Ústavný súd konštatuje, že schôdza veriteľov, ktorá sa uzniesla na výmene správcu (10. november 2025), uznesenie súdu prvej inštancie o odmietnutí návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu (18. november 2025) a uznesenie krajského súdu o potvrdení rozhodnutia súdu prvej inštancie (15. január 2026) sa uskutočnili po 1. októbri 2025. Zákon č. 240/2025 Z. z. neobsahuje prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. októbra 2025. Vzhľadom na túto

skutočnosť bolo potrebné na daný prípad aplikovať právnu úpravu § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom od 1. októbra 2025.

45. V § 7 ods. 4 ZoS v znení účinnom od 1. októbra 2025 sa neuvádza, či sa vzťahuje na ustanovenie správcu v konaniach podľa § 20a písm. c) ZoS len náhodným výberom súdu alebo aj na základe návrhu schôdze veriteľov. Z uvedeného preto vyplýva, že uvedená požiadavka, že v konaniach podľa § 20a písm. c) ZoS má byť ustanovený len správca, ktorý je zapísaný v oddiele špeciálnych správcov, sa má vzťahovať nielen na náhodný výber správcu súdom, ale aj na výmenu správcu na základe návrhu schôdze veriteľov.

46. Pokiaľ ide o námietku sťažovateľky, že na daný prípad výmeny správcu sa mal obdobne aplikovať nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 451/2023 z 3. septembra 2024, ústavný súd uvádza, že predmetný nález (na rozdiel od tohto prípadu) sa vzťahoval na právnu úpravu účinnú do 30. septembra 2025.

47. Podľa názoru ústavného súdu sa krajský súd náležite vysporiadal s otázkou prechodných ustanovení ZKR a aj ZoS. Záver krajského súdu, podľa ktorého ak v danom prípade schôdza veriteľov v konaní podľa § 20a písm. c) ZoS navrhla nového správcu, ktorý nebol zapísaný v oddiele špeciálnych správcov a ZoS nemá prechodné ustanovenia k jeho novele účinnej od 1. októbra 2025, ide o zákonnú prekážku pre ustanovenie správcu LawService Recovery, k. s., do funkcie správcu, je ústavne udržateľný.

48. Ústavný súd uzatvára, že krajský súd rozhodol vo veci odmietnutia návrhu schôdze veriteľov na výmenu správcu spôsobom, ktorý nesignalizuje žiaden závažný excés a ani zásah do označených práv sťažovateľky. Odôvodnenie napadnutého uznesenia krajského súdu ústavný súd považuje za dostatočné a ústavné konformné, a teda nevyžadujúce uplatnenie jeho kasačnej právomoci.

49. Na tomto mieste ústavný súd dáva do pozornosti, že jeho úlohou nie je perfekcionisticky „prerábať“ konanie pred všeobecnými súdmi, a to aj v prípade výhrad k ním urobeným čiastkovým procesným úkonom. Úlohou ústavného súdu je ochraňovať ústavnosť (nie „obyčajnú“ zákonnosť) konania pred všeobecnými súdmi. Porušenie zákona, resp. jeho nesprávny výklad nemajú automaticky za následok porušenie práva na spravodlivý proces. Na to, aby bol konštatovaný zásah do práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces, musí pochybenie súdu presahovať intenzitu nezákonnosti. Musí ísť o také závažné chyby, v dôsledku ktorých už nebude existovať garancia, že daný proces vyústi (resp. má potenciál vyústiť) do spravodlivého usporiadania vzťahov medzi jeho stranami (m. m. IV. ÚS 79/2020, III. ÚS 400/2020, I. ÚS 281/2023, I. ÚS 303/2023, II. ÚS 563/2023).

50. Sťažovateľkou uplatnené námietky sú nedôvodné a nesignalizujú takú priamu príčinnú súvislosť s možným porušením základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol vysloviť ich porušenie.

51. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. mája 2026

Miroslav Duriš
predseda senátu